

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/300/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213203224
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6213203224.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners a.s., IČO: 35944471, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Chabadová, s.r.o., IČO: 36866733, so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Ľubica Pavelková Chabadová, advokátka a konateľka, proti odporcovi E. N., bytom XXX XX O. N., K. X, o zaplatenie 11,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9Ro/246/2013-7 zo dňa 16.05.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“) po zistení, že navrhovateľ vyrubený súdny poplatok v určenej lehote desiatich dní od doručenia výzvy nezaplatil, napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v podobe zastavenia konania.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). V odvolaní uviedol, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Návrhom na začatie konania zo dňa 31.03.2006 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom. Podanie v tejto veci urobil navrhovateľ elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd odmietol takto urobené podanie prijať a DVD nosiče s podaniami vrátil navrhovateľovi späť. O prípustnosti tohto konania rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v náleze sp. zn. II. ÚS 148/2008 vyslovil záver, že okresný súd porušil základné právo navrhovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom; okresnému súdu prikázal konať vo veci podania navrhovateľa zo dňa 24.07.2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení O.s.p. s tým, že bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení O.s.p., pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin nebude môcť okresný súd podanie navrhovateľa zaevidovať späťne ku dňu jeho doručenia, i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného

doručenia. Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že okresnému súdu opätovne doručil podania, o ktorých Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol vyššie citovaným nálezom. Navrhovateľ mal a má za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Je preto potrebné vychádzať zo záveru, že návrh na začatie konania v tejto konkrétnej veci, voči ktorej smeruje toto odvolanie a v ktorej okresný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, na ktorého zaplatenie vyzval až v roku 2013, bol podaný dňa 31.03.2006. O tejto skutočnosti je okresný súd dostatočne informovaný, nakoľko predmetný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky smeruje priamo voči tomuto súdu a ukladá mu priamo povinnosť. Navrhovateľ preto považuje za nepripustné, aby sa od neho požadovalo preukazovanie tejto skutočnosti, t.j. existencie nálezu Ústavného súdu pre ľudské práva, keď tento nález bol doručený okresnému súdu priamo ústavným súdom. V zmysle § 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok za podanie návrhu je splatný vznikom poplatkovej povinnosti, ktorá podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzniká podaním návrhu; podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok alebo doplatok poplatku nemožno vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Vzhľadom k uvedeným skutkovým okolnostiam, citovaným zákonným ustanoveniam a ustálenej judikatúre (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/70/1993 zo dňa 30.06.1993) má za to, že okresný súd odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko v čase, kedy ho vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku, ho nebolo podľa § 13 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch možné vyrubiť. Nebol zákonný dôvod na takýto postup a následne nebol zákonný dôvod ani na zastavenie konania. Súdny poplatok sa stal splatný dňa 31.03.2006, preto okresnému súdu uplynula lehota na jeho vyrubenie dňa 31.12.2009 (t.j. tri roky od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným). Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napadnuté uznesenie okresného súdu vydal vyšší súdny úradník, pričom sudca v zmysle § 374 ods. 4 druhá veta O.s.p. odvolaniu navrhovateľa nemienil v celom rozsahu vyhovieť a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Z predloženého spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 23.03.2006 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 11,95 eur (360,- Sk) a náhrady trov konania z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov; podľa podacej pečiatky okresného súdu bol návrh doručený na súd dňa 11.03.2013. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 3632/B (ktorého obsah je odvolaciemu súdu známy z jeho činnosti, napr. z konania vedeného pod sp. zn. 17Co/280/2013) vyplýva, že v návrhu označený navrhovateľ „BSP Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Benediktího č. 5“ zmenil s účinnosťou od 12.05.2007 obchodné meno na Lawyer Partners a.s. a s účinnosťou od 23.03.2009 sídlo na Bratislava, Prievozská č. 37. Okresný súd vyzval navrhovateľa, aby v lehote do 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podanie návrhu podľa položky č. 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak nebude poplatok v určenej lehote zaplatený, okresný súd konanie zastaví podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. V určenej lehote reagoval navrhovateľ písomným podaním, v ktorom uviedol, že nie sú splnené podmienky na vyrubenie súdneho poplatku v dôsledku uplynutia lehoty podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Následne napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na súd.

Podľa § 82 ods. 1 O.s.p., konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1 prvá a druhá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Vzhľadom na odvoláciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu zastavením konania odňal možnosť konať pred súdom, pretože mu nezákonne vyrubil súdny poplatok za podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota na vyrubenie súdneho poplatku už uplynula, bolo potrebné sa v odvolacom konaní prednostne zaoberať okamihom začatia konania v prejednávanej veci a teda vznikom poplatkovej povinnosti navrhovateľa za podanie návrhu. Sporové občianske súdne konanie začína dorúčením návrhu na začatie konania na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ tvrdil, že návrh na začatie konania doručený okresnému súdu dňa 11.03.2013 je návrhom na začatie konania, ktorý pôvodne doručil okresnému súdu v roku 2006 ako elektronické podanie na DVD nosiči podpísané zaručeným elektronickým podpisom a ktorý okresný súd nezákonne odmietol prijať, čím podľa vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky došlo k porušeniu základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto svoje tvrdenie ohľadne totožnosti návrhov na začatie konania však navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS/148/2008-81 zo dňa 24.06.2008 vyplýva, že okresný súd porušil základné právo navrhovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom (ako vyplýva z odôvodnenia nálezu zo skutkového hľadiska okresný súd neprijal podanie navrhovateľa tým, že doručený DVD nosič s návrhmi vrátil navrhovateľovi späť); ústavný súd okresnému súdu prikázal konať vo veci uvedeného podania podľa príslušných ustanovení O.s.p., pričom v odôvodnení nálezu zdôraznil, že právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania a na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie navrhovateľa zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia; i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

Podľa názoru krajského súdu na splnenie príkazu ústavného súdu okresnému súdu, aby tento o podaní navrhovateľa konal podľa príslušných ustanovení O.s.p. a pripísal mu účinky ako keby bolo podané v roku 2006, je navrhovateľ povinný preukázať, že návrhy na začatie konania doručené okresnému súdu v roku 2013 sú totožné s návrhmi doručenými okresnému súdu v roku 2006 (napríklad predložením originálneho nosiča DVD s pôvodnými elektronickými podaniami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom alebo iným spôsobom s porovnateľnou výpovednou hodnotou). Túto svoju povinnosť si navrhovateľ nesplnil.

Podľa zistenia krajského súdu (zo spisu správy súdu sp. zn. Spr. 79/2013) okresný súd listom sp. zn. Spr. 492/2008 zo dňa 05.02.2013 po tom ako mu navrhovateľ v roku 2013 (konkrétne dňa 09.01.2013) doručil okrem iných aj predmetný návrh na začatie konania v prejednávanej veci na externom hard disku, vyzval navrhovateľa na predloženie originálneho DVD nosiča s pôvodnými elektronickými podaniami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom pôvodne podaného na okresný v roku 2006.

Z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci sťažnosti č. 50645/2008 navrhovateľa a 23 ďalších sťažností proti Slovenskej republike vyplýva, že európsky súd jednomyselne spojil všetkých 24 sťažností navrhovateľa na spoločné konanie a všetky sťažnosti odmietol ako neprijateľné; navrhovateľ sa sťažnosťami domáhal vyslovenia porušenia jeho práva na prístup k súdu podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že v konaniach pred ústavným súdom nedosiahol primeranú nápravu. Jedným z argumentov navrhovateľa bolo aj tvrdenie, že po rozhodnutí ústavného súdu o porušení jeho práva na súdnu ochranu, nemohol predložiť originálne DVD nosiče s pôvodnými návrhmi z roku 2006 jednotlivým všeobecným súdom, pretože boli priložené k jeho ústavným sťažnostiam a následne boli zaslané európskemu súdu v súvislosti s preskúmanými sťažnosťami a súčasne podľa znaleckého posudku bolo prakticky a právne nemožné vyhotoviť identické kópie originálnych DVD nosičov s ich originálnou časovou stopou (bod 32 odôvodnenia rozhodnutia); na tento argument európsky súd uviedol, že vo formulári sťažnosti ako aj v iných dokumentoch súdu je výslovne uvedené, že sa súdu nemajú predkladať originály dokumentov na účely individuálnej sťažnosti; navrhovateľ napriek tejto inštrukcii k svojmu podaniu priložil originálne DVD nosiče; navrhovateľ o ich vrátenie nepožiadala; jeho argument o nemožnosti predložiť tieto DVD nosiče všeobecným súdom je preto neudržateľný (bod 38 odôvodnenia rozhodnutia).

Podanie návrhu na začatie konania na súd má významné procesnoprávne a hmotnoprávne účinky. Navrhovateľ žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázal svoje tvrdenie o totožnosti predmetného návrhu na začatie konania doručeného okresnému súdu dňa 11.03.2013 s pôvodným návrhom na začatie konania doručeným okresnému súdu v roku 2006 (hoci aj podľa citovaného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva mu v tom nebránila neprekonateľná prekážka). Preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno postup okresného súdu, ktorý v dôsledku nepreukázania podmienok a dôvodnosti výnimočného postupu vo vzťahu k zachovaniu účinkov pôvodného elektronického podania (podľa záverov citovaného nálezu ústavného súdu), doručené návrhy zo strany navrhovateľa zapísal ako nové návrhy na začatie konania, považovať za svojvoľný a nezákonný.

Okresný súd správne vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania na súd, súdny poplatok stanovil v správnej výške a poučil navrhovateľa aj o možnosti zastavenia konania ako následku nezaplatenia súdneho poplatku. Lehota na vyrubenie súdneho poplatku navrhovateľovi za návrh podaný na súd v roku 2013 doposiaľ neuplynula. V dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku navrhovateľom v stanovenej lehote okresný súd dôvodne konanie o návrhu navrhovateľa zastavil.

Odvolanie navrhovateľa preto nebolo dôvodné a krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, návrh na rozhodnutie o trovách konania však nepodal a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú zo spisu, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.